GAZETA Wielkiego Xięstwa POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéj *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 126. — W Piątek dnia 1. Czerwca 1832.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 28. Maja.

Przybył tu: Xiążę Barclay de Tolly, z Petersburga.

Cesarsko-Austryacki Posłannik przy dworze Wielko-Xiążęcym Heskim, Baron Vrints Treuenfeld, z Darmsztatu.

Odjechał stąd: JW. Generał-Porucznik i generalny dozórca instrukcyi militarnéj, Baron Valentini, do Szląska.

Z dnia 29. Maja.

Przybył tu: Generał-Major ze świty Jego Cesarskiéj Mości wszech Rossyi, Xiążę Galiczyn, z Warszawy.

Odjechał: Generał-Major i komenderujący 10tym dywizyonem, Hofmann, do Poznania.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy, dnia 24. Maja.

W wykonaniu przepisów dekretu Króleskiego z d. 2. Lutego 1830. r., dopełnione będzie w d. 26. b. m. o godzinie 10téj przed południem spalenie uszkodzonych i usuniętych z obiegu Biletów Kassowych za summę złp. 2,670,000. Czynność ta uskuteczniona zostanie przy Gmachu Bankowym, stósownie do przepisów, w obecności Kommissyi umorzenia długu krajowego, jako téż Delegowanych przez Rząd członków z Rady Stanu i Kommissyi rząd. przychodów i skarbu.

Gazety Petersburskie doniosły o zgonie Radzcy Kolegialnego Teodora Paszkiewicza, ojca JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, który w Charkowie dnia 26. z. m. (s. s.) rozstał się z tym światem.

Xiężna Lubecka wczoraj wyjechała z Warszawy do Litwy, a Hrabia Fredro Marszałek Dworu, dziś wyjeżdża do Petersburga.

Z dnia 25. Maja.

Przez postanowienie z dn. 18. b. m., Rada Administracyjna mianowała Pana Jerzego Pusch Radzcą górniczym, Naczelnikiem oddziału hut, przy Kommissyi rządowéj przychodów i skarbu.

Prawidła podług których ma być uskuteczniony zaciąg do armii rossyjskiéj wojskowych niższych stopni byłego wojska polskiego.

Rozporządzenia przygotowawcze.

O składzie i czynnościach Kommissyi zaciągowych.

(Dokończenie.)

§. 63. Celem dostawiania do sztabów pułków lub batalionów (zakładu) tych wojsko-

wych niższych stopni, którzy bez ważnych przyczyn niestawili się w przepisanym czasie, w miejscu przez Delegacyą oznaczoném, lub po ukończonym już przez nię zaciągu, oddaliwszy się samowolnie, niepowrócili, Kommissya zaciągowa zniesie się z Kommissyą wojewódzką.

§. 64. Dla sprawdzenia czynności Delegacyi Kommissya zaciągowa ma być obecną przy przyjmowaniu do pułków wojskowych niższych stopni, z różnych gmin i miast do zakładu przyprowadzonych.

§. 65. W tym celu Kommissya zaciągowa, po zniesieniu się z dowodzcami pułkow i w zastósowaniu się do czasu przybycia do sztabów pomienionych wojskowych niższych stopni, oznaczy czas, w którym znajdować się będą w sztabach pułków lub batalionów (zakładach), dla sprawdzenia zdawania ludzi.

§. 66. Za przybyciem do zakładu, Kommissya, w obecności dowódzcy pułkowego, winna dopełnić, co następuje: *a*) Przekonać się, czyli znajdują się obecni wszyscy wojskowi niższych stopni, na listach przez Delegacyą podanych zamieszczeni, i czyli zostali odesłani z gminy lub miasta. *b*) Obejrzeć kaleków, i tym, którzy będą rzeczywiście całkiém niezdolni do pełnienia dalej służby, dozwolić powrotu do domów. c) Roztrząsnąć zażalenia tych, którzy niebędąc uznani przez Delegacyą za osiadłych, zamieszczeni zostali na liście pod lit. H., i skoro się przekona o słuszności zaniesionéj prośby o uwolnienie ich od służby, dozwoli im powrotu do miejsca ich zamieszkania. *d*) Pozostających wojskowych niższych stopni Kommissya zaciągowa odda ostatecznie pułkowi. W liczbie tych ostatnich winni być oddani, przy oddzielnéj liście imiennéj, wszyscy wojskowi niższych stopni szlacheckiego stanu; równie jako i dzieci wyższych i niższych oficerów, tudzież urzędników cywilnych, których stopnie odpowiadają stopniom oficerów wyższych w wojsku, niemniéj urzędników orderami ozdobionych. (§. 6.)

§. 67. Świadectwa lekarzy, i opis kalectwa, czyniącego niezdolnym do służby, powinny być sporządzone podług oddzielnie załączonych tu przepisów, o których wzmiankuje się w §. 4.

§. 68. Opisy posiadłości sporządzone być powinny stosownie do §. 5.

§. 69. Na dostawę do pułku wojskowych niższych stopni, Kommissya uzyska pokwitowanie od dowodzącego pułkiem.

§. 70. Kommissya zaciągowa udzieli od siebie świadectwa w języku polskim, wójtom gmin i burmistrzom, poszczególnie co do każdéj gminy lub miasta, z wymienieniem, ile wojskowych niższych stopni weszło do służby i komu mianowicie, z względu na kalectwo lub posiadłość, Kommissya dozwoliła powrócić do miejsca zamieszkania.

§. 71. Po odebraniu takowego świadectwa, wójt gminy, burmistrz (lub zastępujący jego miejsce), tudzież inni znaczniejsi mieszkańcy powrócą do siebie.

§. 72. Wraz z burmistrzami i wójtami wrócą ci z wojskowych niższych stopni, którym Kommissya udzieli na to pozwolenie, z powodu posiadłości lub kalectwa. (§. 66.)

§. 73. Każdy z wzmiankowanych w poprzedzającym §. 72., a uwolnionych przez Kommissyą zaciągową, otrzyma od téjże świadectwo drukowane, podług wzorów pod lit. L. i M. tu dołączonych, a w których wymienione będą powody, dla jakich każdy z nich uwolniony został od obowiązku wejścia do służby.

§. 74. Wójci gmin i znaczniejsi mieszkańcy obowiązani są przestrzegać, iżby wojskowi niższych stopni zachowali się w drodze, w czasie ich powrotu do domów, w należnym porządku i spokojnie. W przeciwnym zaś razie, wójt gminy, burmistrz (lub zastępujący jego miejsce), zgłosi się do najbliższéj wojskowéj komendy o udzielenie mu pomocy dla utrzymania porządku.

§. 75. Trzymając się wzwyż opisanego porządku, Kommissya zaciągowa przeniesie się do każdego sztabu (zakładu) pułku lub batalionu stojącego w województwie, gdzie odbywać się będzie zdawanie wojskowych niższych stopni.

§. 76. Zaraz po oddaniu ludzi do pułku, Kommissya doniesie o tém sztabowi głównemu czynnéj armii, tudzież Kommissyi spraw wewnętrznych Królestwa, i przedstawi oraz listy imienne, podług wzoru pod lit. N. tu dołączonego, a nadto i oddzielną w krótkiéj treści wiadomość, podług wzoru pod lit. O. Takowe listy przedstawione głównemu sztabowi, sporządzone będą w języku rossyjskim, te zaś do Kommissyi spraw wewnętrznych, w języku polskim.

§. 77. Listy imienne tych wojskowych niższych stopni, którym Kommissya równie jako i Delegacye dozwoliły wolnego powrotu do domów, zostaną z wszelkiemi potrzebnemi wyjaśnieniami, zachowane w Kommissyi, dla przedstawienia ich wraz z ogólném zdaniem sprawy z jéj działań do Kommissyi spraw wewnętrznych Królestwa w języku polskim, a do głównego sztabu armii w języku rossyjskim.

§. 78. W przedmiotach szczególnéj wagi, lub takich, których Kommissya zaciągowa sa-

ma rozwiązać niemoże, obowiązaną będzie zgłosić się do głównego sztabu armii, lub do Kommissyi spraw wewnętrznych, stósownie do przedmiotu, którego decyzya zależéć będzie od władzy wojskowéj lub cywilnéj.

§. 79. Wszelkie czynności Kommissyi zaciągowéj, dotyczące się zaciągu, powinny być ukończone w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia rozpoczęcia zaciągu.

§. 80. Po ukończeniu swéj czynności w zakładach, Kommissya zaciągowa wróciwszy do miasta wojewódzkiego, zajmie się ułożeniem ogólnego i dokładnego zdania sprawy z całéj swéj czynności w tym przedmiocie, i przedstawi go, w języku rossyjskim, sztabowi głównemu armii, kopią zaś tegoż zdania sprawy, w języku polskim, za pośrednictwem zasiadającego w jéj gronie urzędnika administracyjnego, zakomunikuje Kommissyi wojewódzkiéj, która takowe prześle do Kommissyi spraw wewnętrznych. Pokwitowania uzyskane od dowódzców pułków na dostawę ludzi, powinny być w tymże czasie przedstawione sztabowi głównemu armii. — Uwaga. W tém wszystkiém, w czém Kommissye zaciągowe uorganizowane dla województw odnoszą się do Kommissyi wojewódzkich, Kommissya zaciągowa uorganizowana w Warszawie odnosi się do Urzędu Municypalnego miasta Warszawy.

§. 81. Wojskowi niższych stopni, należący do spisu, którzyby bez prawnych przyczyn niestawili się w miejscu przez Delegacyą do spisu oznaczoném, równie jako i ci, którzyby samowolnie oddalili się z tego miejsca, lub z drogi udając się do zakładu, lub nakoniec z samego zakładu, uznani będą za zbiegów, i, po ich ujęciu, będą sądzeni podług praw wojskowych rossyjskich.

§. 82. Każdy ułatwiający ucieczkę któremukolwiek z pomienionych wojskowych niższych stopni, lub dający onemu schronienie, będzie sądzony podług praw Królestwa Polskiego.

§. 83. Gdyby się gdzie okazał nieporządek, PP. dowódzcy dywizyi, brygad, pułków i batalionów najbliżéj konsystujących, przedsięwezmą niezwłocznie potrzebne środki dla przywrócenia spokojności, z użyciem, w razie potrzeby, siły wojskowéj. O wziętych w téj mierze środkach, doniosą natychmiast do swojéj komendy, i wprost do Głównego sztabu armii.

§. 84. Każdy Naczelnik wojenny, na wezwanie osób, którym czynność zaciągowa jest poruczoną, obowiązany jest udzielić tymże wszelkiéj pomocy wojskowéj.

§. 85. Wszyscy wojskowi niższych stopni, którzy do dnia otrzymania przez Kommissye wojewódzkie niniejszych rozporządzeń, dobrowolnie weszli do wojsk rossyjskich, zachowują osobne prerogatywy, które przy ich przyjęciu pozostawione im były. Po ogłoszeniu zaś niniejszych przepisów, nikt niemoże inaczéj jak podług osnowy tychże być do służby przyjętym.

(Na oryginale podpisano:) Głównie komenderujący czynną armią, Generał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiążę Warszawski Hrabia **Paszkiewicz-Erywański.**

Postanowienie względem ostatecznego rozwiązania składu byłego wojska polskiego.

Za Najwyższym J. C. K. Mości rozkazem, i stósownie do rozporządzeń art. 20. Statutu Organicznego, przez N. Pana pod dniem 14. Lutego tegoż roku Królestwu Polskiemu Najmiłościwiéj nadanego, względem połączenia na zawsze armii Cesarskiéj i Królewskiéj w jednę całość, niniejszém ogłaszam: 1) Skład byłego wojska polskiego ostatecznie rozwiązanym zostaje. — 2) Wojskowi niższych stopni, zostający w téméż wojsku do d. 17. (29.) Listopada 1830. roku, niemniéj ci, którzy w ciągu rokoszu przez Rząd buntowniczy do służby wojskowéj powołani byli, zostają, stósownie do Najwyższéj woli objawionéj w wydaném, wraz z niniejszém rozporządzeniem, w osobném postanowieniu, przeznaczeni do pułków armii N. Pana. — 3) Oficerowie wszelkiego stopnia, którzy służyli w szeregach rokoszan, tak ci, którzy zostali wzięci z orężem w ręku, lub złożyli go w Królestwie Polskiém po wzięciu Warszawy, jako i ci, którym w łaskawości swojéj N. Cesarz Jmć i Król raczył Najmiłościwiéj dozwolić powrotu do kraju z państw ościennych, niemniéj urzędnicy z byłego wojska polskiego i z Kommissyi wojny, którzy mieli udział w rokoszu, otrzymają świadectwa o uwolnieniu od służby; dopóki jednak takowe wydane im niebędą, pozostają pod zarządzeniem głównego sztabu czynnéj armii i używają opieki praw wojskowych rossyjskich, a w razie przestępstwa ulegają tymże prawom. — 4) Wspomnione uwolnienie oficerów i urzędników byłego wojska polskiego, niepozostawia im prawa, ani do noszenia munduru, ani do pobierania pensyi, podług rozporządzeń w téj mierze w Królestwie Polskiém istniejących; jednak ze względu na ich żal, przeznaczonym został przez Rząd dla tychże równie jako i dla pozostałych po nich wdów i sierót, trzyletni zasiłek pieniężny, stósownie do zasad przez Jego Cesarsko-Królewską Mość po-

twierdzonych, a przezemnie w postanowieniu z d. 15. (27.) Grudnia 1831. r. do wiadomości powszechnéj podanych. — 5) Postanowienie niniejsze rozciąga się również do wszystkich oficerów i urzędników byłego wojska polskiego, urodzonych w Królestwie Polskiém, a wziętych w niewolą podczas działań wojennych i odprowadzonych wgłąb Cesarstwa, nieprędzéj atoli, aż gdy powrót ich do Królestwa ostatecznie zadecydowanym zostanie, i gdy ci istotnie do Królestwa powrócą. Co się tyczy osób wyłączonych od dobrodziejstwa ogólnego przebaczenia, najmiłościwiéj Królestwu Polskiemu udzielonego, samo się przez się rozumie, iż przepisy niniejszego postanowienia do nich zastósować się niemogą. — 6) Generałom, oficerom i urzędnikom wojskowym, którzy niemieli czynnego udziału w rokoszu, a teraz użyci są w służbie, nadaje się prawo zaniesienia prośby o przyjęcie ich do służby wojskowéj rossyjskiéj, lub cywilnéj w Królestwie Polskiém, odpowiednie do posad obecnie przez nich posiadanych. Ci zaś z pomiędzy nich, którzy nieoświadczą życzenia wejścia do służby wojskowéj rossyjskiéj, ani też cywilnéj w Królestwie Polskiém, lub téż, z jakichkolwiek bądź powodów, do służby przyjętymi niebędą, otrzymają świadectwa o uwolnienie od służby, po ukończeniu poruczonych im tymczasowych czynności. — 7) Generałowie, oficerowie i urzędnicy wojskowi, którzy w ciągu rokoszu, dobrowolnie się stawili, Generałowie i oficerowie, którzy znajdowali się w Rossyi za remontą lub za urlopem, mogą również, jeżeli tego sobie życzą, zanieść prośbę o umieszczenie ich w służbie rossyjskiéj: wojskowi w służbie wojskowéj, zaś urzędnicy wojskowi w administracyi wojskowéj rossyjskiéj. Wszyscy inni zostaną uwolnieni od służby: ci, którzy w ciągu rokoszu dobrowolnie się stawili, podług osnowy art. 3. i 4. niniejszego postanowienia; ci zaś, którzy znajdowali się w Rossyi za remontą lub za urlopem, z pozostawieniem ich przy prawach i przywilejach, istniejącemi w Królestwie Polskiém postanowieniami, wydanych, z wyłączeniem jednak prawa noszenia munduru. — 8) Generałowie i oficerowie byłego wojska polskiego, którzy pozostali wierni przysiędze, po uczynioném przez nich oświadczeniu, że życzą wejśdź do służby wojskowéj rossyjskiéj, będą umieszczeni w tych korpusach i pułkach, wyjąwszy gwardyi, które sami sobie obiorą; co do osób, znajdujących się przy boku Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości, dalsze onychże przeznaczenie, N. Pan sobie samemu pozostawić raczył. — 9) Do wydawania świadectw uwolnionym od służby Generałom, oficerom i urzędnikom wojskowym, i do roztrząsania i rozstrzygnienia próśb o przyjęcie do służby wojskowéj rossyjskiéj i cywilnéj w Królestwie Polskiém podawanych, ustanawia się w Warszawie osobna Kommissya, pod prezydencyą Generała-Lejtnanta Sulimy; na członków téjże, przeznaczeni zostają: Generałowie-Majorowie Darewski i Plautin. — 10) Kommissya ta nazywać się będzie Kommissyą przeznaczenia oficerów i urzędników byłego wojska polskiego, a obowiązki jéj określone będą w osobnym przepisie. — Warszawa, d. 19. Kwietnia (1. Maja) 1832. r. — Podp.: Główno-komenderujący czynną armią, Generał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiążę Warszawski Hr. Paszkiewicz Erywański.

Rzeczpospolita Krakowska.

Z Krakowa, dnia 22. Maja.

W dniu wczorajszym Hrabina Zofia z Branickich Potocka, uczciła zwłoki swojego małżonka Artura Potockiego, wspaniałym pogrzebem.

R o s s y a.

Z Petersburga, dnia 5. Maja. (star. st.)

W niedzielę dnia 1. b. m., miało miejsce w pałacu zimowym, jak już dawniéj wspomnieliśmy, uroczyste przyjęcie Deputacyi, wysłanéj dla złożenia u stóp Jego Cesarskiéj Mości hołdu głębokiéj wdzięczności Polaków, za powszechne przebaczenie i łaski Królestwu Polskiemu udzielone. Cały Dwór Cesarski, członkowie Rady państwa, Senatorowie, Generałowie i oficerowie wojsk lądowych i morskich gwardyi, i osoby płci obojéj czterech pierwszych klass, mające wstęp do Dworu, zebrały się w sali Ś. Jerzego, gdzie kompania pałacowych grenadyerów tworzyła do koła przegrodę.

Deputacya, w towarzystwie Mistrza obrzędów Cesarskiego Dworu, sprowadzona do pałacu w dworskich karetach, przyjętą została w sali dam honorowych, przez Gen.-Majora orszaku J. C. Mci, Dyrektora Generalnego Kommissyi spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia Królestwa Polskiego, Hr. Stroganowa.

O południu, gdy Minister Cesarskiego Dworu oznajmił J. C. M. o przybyciu Deputacyi, Cesarstwo Jchmość udali się do sali Sgo Jerzego, i stanęli przed tronem, mając po prawéj J. C. M. Cesarzewicza Następcę tronu, W. X. Michała, W. X. Helenę i W. X. Maryą; po lewéj, Minister Cesarskiego Dworu, Minister spraw wewnętrznych i dejżurny Generał-Adjutant stali w pewnéj odległości.

Po przedstawieniu N. Cesarstwu Deputowanych przez Gen.-Majora Hr. Strogonow i Mistrza obrzędów, najstarszy z jéj członków, Xiążę Walenty Radziwiłł, odczytał w języku polskim, pomieszczony w Nrze 121. pisma naszego, do N. Pana adres, na który, z rozkazu N. Cesarza, odpowiedział Deputacyi P. Minister spraw wewnętrznych, mową, w języku rossyjskim, poczém NN. Państwo wrócili do swoich pokojów. Po wyjściu NN. Osób, członkowie Deputacyi wprowadzeni zostali przez Gen.-Majora Hrabię Strogonowa do sali koncertowéj, gdzie mieli szczęście być osobiście NN. Cesarstwu przedstawianymi.

Do Petersburga przybył d. 3. b. m. z Londynu, na chodzącym pomiędzy Petersburgiem a Lubeką statku parowym „Alexandra", Gen.-Adjutant Hr. Orłow.

W ł o c h y.

Z Bononii, dnia 5. Maja.

Ciągle u nas jeszcze mniemają, że kapitulacya, jaką zawarł Kardynał Bernetti z Hr. St. Aulaire, względem pozostawienia załogi w Ankonie, będzie odrzucona przez rząd francuzki, z powodu, iż przynosi mało zaszczytu orężowi francuzkiemu. Jednakże w skutek układu tego, część wojsk austryackich już się cofnęła. Missya Kawalera Sabregondi do Rzymu, przedłuża się nad czas, jaki on sobie był zamierzył. O wszelkich negocyach względem przyszłéj organizacyi tych prowincyi nic zgoła niewiemy. Posłannik Austryi musiał spotkać trudności, o jakich zapewne się niedomyślał, przyrzekając powrócić za dni 14. W Rzymie ciągle utrzymują; że wkrótce przybędą Szwajcarowie wzięci od rządu naszego na żołd; lecz już Maj, a niema nawet i wiadomości o pierwszym oddziale; nieuczyniono żadnego przysposobienia do przyjęcia tych gości, a wzrastający nieład naszych finansów czyni prawie niepodobném obarczenie się tym nowym ciężarem. Przymuszona pożyczka, nałożona przez Kardynała Albani, wniesiona tylko w 3. części, a dotychczas niechciano jeszcze użyć przemocy do znaglenia opieszałych.

Z dnia 12. Maja.

Wewnątrz stósunki państwa Kościelnego coraz smutniejszą przybierają postać. Zamiast tylekrotnie przyrzeczonych polepszeń administracyi krajowéj obarczają się legacye nowemi ciemiężącemi podatkami, do których jeszcze przyłączono pożyczkę wymuszoną, która się uskutecznia taką drogą, że płacić niemogącym wydzierają majątki i sprzedają wszelkie ruchomości; system tak okrutny podany, jak powiadają, przez Pana Borottelli, kierującego gabinetem Kardynała Albaniego, długo utrzymać się niepotrafi. Dwór rzymski dał już kilka razy poznać Kardynałowi, ażeby złożył główną władzę swoję w legacyach i do dawniejszéj swojéj się udał gubernii w Pesarro; lecz w skutek nieładu i uporu, szerzącego się obecnie nawet między najwyższemi magistraturami państwa Kościelnego, wzbrania się Kardynał zadośćuczynienia żądaniom rządu swego. Sekretarz państwa chwycił się podobno zaradczego środka, wysełając znakomitego Prałata, Monsignore Capaccini, do Bononii, aby przewielebnego brata swego do posłuszeństwa nawrócił. Ale missya została bezowocną.

F r a n c y a.

Z Paryża, dnia 18. Maja.

Wczoraj umarło tu na cholerę osób 30, więc 14 więcéj niż onegdaj.

Wczoraj Pani K. Périer wyniosła się z dziećmi swemi z hotelu Ministra.

Dzisiaj przed południem odbyła się sekcya ciała Pana Périera w przytomności doktorów Broustaus i Esquirol. Czaszka była zupełnie zdrowa; mózg tak się rozwinął, jak to Gall podaje w ludziach znakomitych przymiotów. Stan tego organu zbija więc wszystkie pogłoski w obieg puszczone o naturze choroby zmarłego. Siedlisko choroby było w wnętrznościach. Znaleziono tam ślady zadawnionego nadwerężenia, co się bez wątpienia stało przyczyną choroby, którą Pan K. Périer przed kilką laty na 6 tygodni był złożony; złe wzmagało się naturalnie pod brzemieniem trosk i prac i przez wpływ cholery. Powiadają, że P. Périer zostawia testament, datowany od jego dawniejszéj choroby, w którym on majątkiem swoim bardzo znacznym, w sposób chwalebny rozporządził. — Pogrzeb nastąpi w sobotę dnia 19. na cmentarzu Pater la Chaise. Xiążę Orleański oświadczył gotowość towarzyszenia zwłokom zeszłego. Całun pogrzebowy nieść będą Generał Lafayette, Marszałek Soult, Baron Pasquier i Pan Royer-Collard. Ostatni mieć będzie mowę przy grobie. Wszystkie władze wojskowe i cywilne żałobnéj uroczystości będą przytomne, jako też wszyscy Ministrowie. Załoga paryzka i oddział gwardyi narodowéj pod wodzą Marszałka Lobau, zamknie pochód. Ciało naprzód do kościoła S. Tomasza zostanie zaprowadzone, gdzie pod przewodnictwem Pana Choron, wielka msza muzykalna ma być exekwowaną. — W sobotę z powodu obrządku tego żadna sessya Rady Państwa miejsca mieć niebędzie.

W Monitorze czytamy: Wyborcy pierwszéj dzielnicy Paryża, co przez wybranie Pana Périera zastępcą swoim, dalszą temuż utoro-

wali drogę do zasług i honoru, życząc sobie towarzyszyć pochodowi, przesłali swoje w téj mierze oświadczenie. Zaszczycający udział tych, co byli pierwszymi aby życzenia swoje tłómaczyć przez jego pośrednictwo, składa najpiękniejszy dowód szacunku i uwielbienia, jakiém ciągle ku stałemu obrońcy wolności przejęci byli.

Generał Lamarque miał noc nieco lepszą, niż wczoraj; ale przed południem chory znowu był bardzo niespokojny.

Rozumieją powszechnie, powiada Dziennik Frankfurtski, że Monitor jutrzejszy wszelkim domysłom względem wyboru Prezesa Rady Ministrów ostateczny położy koniec. — W biurze Ministeryum wojny zajmują się obecnie gorliwie przygotowaniem środków należytych w tym razie, gdyby Holendrzy do Belgi wkroczyć mieli. Podobno miały nadejść depesze, głoszące o poruszeniu wojsk równie holenderskich jak i belgijskich.

Gazeta fr. tak się odzywa: Jeżeli wieściom w salonach krążącym wiarę dać można, tedy prawdopodobieństwo wyniesienia Xięcia Decazes na godność Prezesa Rady bardzo się zmniejszyło. Gabinet podobno tylko szczupłych dozna odmian. Prezesostwo otrzyma Marszałek Soult, Pan Dupin pieczęć, Pan Barthe Ministeryum spraw wewnętrznych. Tymczasem inni inne podają listy, w których się imiona Panów Duperre, Mortemart, Ganneron, Benj. Delessert, Odilone Barot, Dupin, Duvergier de Haurannc, Thiers i Salverte dziwnym krzyżują sposobem.

Kuryer francuzki opiewa, że Pan Dupin miał być wczoraj wezwany do Tuileryów i że mu N. Pan ofiarował Ministeryum spraw wewnętrznych, pod tym warunkiem, aby wstąpił do gabinetu. Podobno podziękował Pan Dupin za ofiarowaną mu godność.

Stósownie do dzisiejszego Temps odebrał rząd depeszę od Generała Evain, w których tenże donosi, iż się co moment spodziewa napadu Holendrów. W skutek tych ważnych wiadomości Pan Le Hon dwa razy miał u N. Pana posłuchanie prywatne. — Marszałek Gerard wszystkie poczynił przygotowania do odjazdu, niewyjechał wszelako jeszcze dotychczas.

Z dnia 19. Maja.

Wczoraj umarło na cholerę osób 18. więc 12 mniéj niż dnia poprzedzającego.

Pan Tallejrand przez depeszę telegraficzną z Londynu doniósł, co następuje: „Administracya Lorda Greya objęła na nowo zarządy kraju. Wiadomość ta rozprzestrzeniła wielką radość w mieście i na giełdzie. Papiery poszły w górę i więcéjby zapewne się podniosły były, gdyby nasza kryzys Ministeryalna już była rozstrzygniętą.“

Dzisiejsze dzienniki zamieściły następujące doniesienie o zmianach i poruszeniu w gabinecie. Marszałek Soult obrany był Prezesem Rady; dla tego chcieli się Panowie Argout i Montalivet podać do dymissyi. Skoro zaś nadeszła wiadomość, że Xiążę Wellington niestanie przy sterze państwa Wielkiéj Brytanii, cofnięto mianowanie Marszałka Soult, i skierowano znowu widoki swoje na osobę Pana Dupin, który wieczorem przedtém z Marszałkiem Soult o Prezesostwo losował. (?!) Wszystkie te pogłoski niepolegają jednak na żadnéj zasadzie.

Pan Argout już się ma tak dobrze, że podobno czynności swoje rozpocząwszy dnia jutrzejszego Radę Ministrów do domu swego na sessyą zwoła.

Xiążę Tallejrand odebrał swój urlop do powrotu do Francyi w tym momencie, gdy Ministeryum Greya pokonano. Postanowił więc pozostać w Londynie, dopóty niestanowcze nastąpi w tworzeniu Ministeryum rozstrzygnienie. Przeto obecnie, gdy Grejowska partya nanowo zwycięstwo odniosła, codzień wyglądamy tu przybycia Xięcia. Niewraca on wszelako na zawsze, owszem rozrządziwszy interesami prywatnemi niebawem się uda na dotychczasowe miejsce. Powiadają, że Król rady jego chcé zasięgnąć względem wyboru Prezesa Rady Ministrów.

Powiadają, że Pan Augustin Périer zostanie Prefektem Sekwany.

Monitor wczoraj osoby, co całun żałobny nieść mają mylnie wymienił. Są albowiem niemi wielki zachowawca pieczęci, Pan Barthe, Minister wojny Marszałek Soult, Prezydent Izby Parów Pan Pasquier, Wice-Prezes Izby Deputowanych podczas ostatnich posiedzeń, Pan Beranger.

Jestto niegodziwém kłamstwem, które Bóg wie, kto rozsiewa w stolicy, że P. Périer zwątpiwszy o skuteczności środków lekarzy swoich, żadnego w nich niemiał zaufania; owszem aż do ostatniego momentu życia z ufnością poddawał się pod ich wolę a sekcya ciała dowiodła, że się doktorzy w zdaniu swojém nieomylili. — Kupcy i fabrykanci stolicy postanowili w dzień pogrzebu Pana Périera pozamykać sklepy swoje, na znak żałoby.

Generał Lamarque dzisiaj lepiéj się miewa.

Postanowienie w Monitorze dzisiejszym zwołuje 80,000 żołnierzy, należących do klassy z r. 1831., do służby czynnéj.

Okropną tu popełniono w dzielnicy bardzo zamieszkałéj zbrodnią dnia wczorajszego. Pan Desgranges, były rektor uniwersytetu, miesz-

kający na ulicy Montmartre, został wraz z małżonką swoją i synem 30 letnim w mieszkaniu swojém zamordowany. Niema jeszcze śladów złoczyńcy; aresztowano jednak służącego Pana Desgranges, którego ten był odprawił.

Gazette donosi z Bourges z dn. 15. m. b.: „Wczoraj zgromadziło się koło 400 winiarzy przed ratuszem i udawszy się stamtąd do Maira a potém do Podprefekta oświadczyli jednozgodnie niemożność wypłacenia podatków, które winni byli od r. 1829. Gdy obydwaj urzędnicy wybitnie im odpowiedzieli, że obręb władzy ich niesięga tak daleko, aby ich uwolnić od zapłaty podatków lub termin zadośćuczynienia na niepewny czas odłożyć, oddalili się oni celem wzniecania buntu. Powstanie wybuchło nazajutrz. Dwuch żandarmów raniono. Pospólstwo porozrywało bruk. Obawiają się na wieczór scen groźniejszych. — Mair wydał proklamacyą, wzywając powstańców, aby wrócili do powinności swoich, i zawiadamiając mieszkańców, że przeciw zbrodniarzom już wytoczono sprawę kryminalną. — Zadziwiającą jest rzeczą, że gwardya narodowa od służby się uchylała. Przez 4 godziny ciągle 20 doboszów biło generalmarsz a mimo to tylko 56 gwardzistów z bronią się zgromadził.

Z dnia 22. Maja.

Kuryer dzisiejszy pisze, co następuje: Pan Rotschild, odbywszy podróż swoję z Londynu do naszéj stolicy w przeciągu 36 godzin, przywozi najsmutniejsze wiadomości. Losy przyszłe bilu reformy mają być bardzo niepewne, Arystokraci postanowili zacięty dać opór i bronić się do upadłego; zwątpiono powszechnie, czy Greja Ministeryum długo się utrzymać potrafi; Xiążę Newcastle przełożył Izbie konieczność sprzeciwiania się mianowaniu nowych Parów; obawiają się rozłączenia ostatecznego 3 Królestw. — Do tych wiadomości z Anglii przyłączamy równie niepokojące pogłoski o stanie rzeczy w południowéj Francyi, co, jak powiadają, miało też spowodować Xięcia Orleańskiego do odłożenia podróży swojéj. — Kurs papierów zniżył się.

Sprostowanie.

W numerze ostatnim (125) pisma naszego str. 674., szpalta lewa, w wierszu ostatnim od końca, po zdaniu nawiasowém „jeśli być może" opuszczono słowo „uniknienia."

OBWIESZCZENIE.

Po nastąpionéj z rozporządzenia wyższéj władzy dismembracyi folwarku Kaczlina do dóbr Sierakowskich należącego, w Powiecie Międzychodzkim położonego, został większy etablisament z folwarcznych budynków, wyłączywszy owczarnią, małą stodółkę i domy familijne, utworzony, który: z

3 morg		7 □pr.		w podworzach i placach do zabudowań,
303	—	42	—	w ogrodach i roli ornéj,
19	—	157	—	łąkach,
26	—	114	—	pastwiskach,
19	—	85	—	miejscach nieużytecznych;

ogołem 372 mrg. 45 □pr. w zupełnie odseperowanym stanie składa się. Folwark ten wraz z rybołostwem w stawie na podwórzu folwarcném znajdującym się, ma być drogą publicznéj licytacyi, w terminie

dnia 18. Czerwca r. b.

o godzinie 11téj przed południem na folwarku Kaczlin wyznaczonym, w wieczystą dzierzawę więcéj dającemu wypuszczonym. Zawiadomiamy zatém chęć nabycia mających, środki do kupna, jako też zdatność posiadających, iż nabywca oprócz dawania dwóch mędeli żyta, mesznego dla duchowieństwa, 9 tal. 22. srbgr. 7 fen. podatku 24 grosz zwanego, 105 tal. rocznego kanonu, który przez licytacyą niezostanie podwyższony, lecz spłacić się mogący, opłacać będzie obowiązany. Minimum, od którego podania zacząć się mają, jest na 650 tal. ustanowione, kaucyą zaś za podanie swe najwięcéj dający w gotowiźnie lub papierach rządowych summę 500 tal. obejmującą, przy licytacyi złożyć, a wkupne na dzień 9. Lipca r. b., przy tradycyi zapłacić jest obowiązany.

Anszlag, mappę, regestra rozmiarowe i szczegółowe warunki licytacyjne, mogą być w naszéj Registraturze, jako też u administratora Bredow w Lutomiu pod Sierakowem, przejrzane; ostatni ma sobie polecone, zgłaszać się mogącym, o położeniu i stanie użytku tegoż folwarku, dawać objaśnienie.

Przyderzenie nastąpi w 8. dniach po licytacyi.

Poznań, dnia 19. Maja 1832.

Królewsko-Pruska Regencya,
wydział dochodów stałych, dóbr i lasów Królewskich.

OBWIESZCZENIE.

Niewiadomi sukcessorowie professora Fryderyka Büttner dnia 21. Lipca r. 1829. w Poznaniu zmarłego lub ich spadkobiercy albo też najbliżsi krewni zapozywają się niniejszém na termin

dnia 29go Stycznia 1833.

zrana o godzinie 10. przed Deputowanym Konsyliarzem Culemann w izbie naszéj instrukcyjnéj aby się wylegitymowali i pozostałość tegoż odebrali a to z tém zagrożeniem, że jeżeli się przed lub w terminie na piśmie albo osobiście

niezgłoszą spodziewać się mogą, iż pozostałość Büttnera jako bezdziedziczna podług §. 481. Tyt. 9. Części I. prawa powszechnego krajowego fiskusowi przysądzoną zostanie.

Poznań, dnia 9. Marca 1832.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Dobra szlacheckie Smiełow wraz z przyległościami w powiecie Odolanowskim położone, na wniosek jednego wierzyciela na trzy lata, to jest od S. Jana 1832. aż do tego czasu 1835. r. w terminie

dnia 18go Czerwca b. r.

rano o godzinie 9. przed Assessorem Neubaur w miejscu posiedzenia Sądu naszego wyznaczonym, najwięcéj dającemu publicznie wydzierżawione być mają. Wzywamy przeto chęć dzierżawienia mających, aby się w terminie tym stawili, nadmieniając, iż warunki dzierżawne w registraturze naszéj przejrzane być mogą, i że każdy licytujący 500 Tal. w listach zastawnych lub w gotowiźnie jako kaucyą złożyć jest obowiązany.

Krotoszyn, dnia 10. Maja 1832.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Majętność Ostrzeszowska w powiecie równego nazwiska położona, na wniosek wierzycieli na trzy lata od S. Jana r. b., aż do tegoż czasu 1835. w terminie

dnia 20go Czerwca r. b.

przed Deputowanym W. Sędzią Roquette zrana o godzinie 9. w miejscu posiedzenia Sądu naszego najwięcéj dającemu wydzierżawioną być ma, do którego chęć dzierżawienia mających niniejszém zapozywamy.

Krotoszyn, dnia 21. Marca 1832.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

Kto doskonałego, bardzo zdatnego z najlepszą konduitą ekonoma potrzebuje może się udać do Dominii Ludomy pod Rogoźnem.

J. Lipski.

Dla gospodarzy wiejskich.

Ze względu na cenę miejską na wyborny gatunek

*** i rostkowanie ***

przedaje w nader niskiéj cenie bardzo dobrze oczyszczone

czerwone Styryjskie nasienie koniczyny,

jako też

podwakroć oczyszczone czerwone Galicyjskie i Szląskie

nasienie koniczyny,

dalej białą koniczynę, jako też poślad dobrego białego nasienia koniczyny (z wybornego gatunku) pruski szefel po 40 sgr.; nasienie ćwiklane; angielski i francuzki rejgras.

Fryderyk Gustaw Pohl,

przy ulicy Schmiedebrücke Nr. 12. pod Srebrnym Szyszakiem.

Od dnia dzisiejszego przedaję dubeltowe gatunki prawdziwie destylowanych wódek, bez wyjątku, wielką kwartę po siedm srebrnych groszy i likwory wielką kwartę po piętnaście srebrnych groszy.

D. G. Baarth,

przy ulicy Dominikańskiéj Nro. 371.

Handel krajowych i zagranicznych wód mineralnych

*** *Fryderyka Gustawa Pohl*, w Wrocławiu, przy ulicy Schmiedebrücke Nr. 12. pod Srebrnym Szyszakiem zwany ***

otrzymał wodę Langenauską i Reinercką (letnie i zimne źródło); tak-nazwane wody Flinsberger, Mühl i Obersalzbrunn; Marienbader-, Kreuz- i Ferdinands-, Egersalzquelle-, zimny Sprudel- i Franzens, Geilnauer-, Selter- i Fachinger-Brunn, gorzką wodę z Saidschütz i Püllna, Karlsbader-, Saidschützer- i Eger-Salz w oryginalnych pudłach i uprasza o łaskawe względy.

Fryderyk Gustaw Pohl, w Wrocławiu,

przy ulicy Schmiedebrücke Nr. 12. pod Srebrnym Szyszakiem.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 29. Maja 1832.	Papierami	Gotowizną
	po	*po*
Obligi długu państwa . .	$93\frac{7}{8}$	$93\frac{1}{2}$
Obligi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	97	$96\frac{5}{8}$
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	$98\frac{3}{4}$	—
Wschodnio-Pruskie . . .	100	—
Szląskie	—	$104\frac{7}{8}$

Poznań, dnia 31. Maja 1832.

	Papierami.	Gotowizną.	Od sta
Kurs obligów m. Poznania	95	—	4